

Драго ми е на полето
Съ турчинъ да се боря,
Съ левъ български въ дъсна ржка
Славно да го гоня.

За моето отечество,
Прадѣдно наследство,
Изъ българскитѣ предѣли
Да се не нахожда.

Таламбази като биятъ,
Сърдцето ми играй,
За българската свобода
Кръвъта ми ври, не трай.

Всичко вече презирамъ,
Въ бойно поле отивамъ,
Златенъ байракъ съ левъ български
Сърдцето ми желай.

Четири вѣка и половина
Какъ въ робство въздишамъ,
Предъ топове и предъ пушки
Не се боя, тичамъ.

Не ща сребро, нито злато,
Нито на свѣта богатство,
На чада, на братя, сестри
Свободата искамъ.

Който не знай за свой народъ
На поле да умре,
Неговото отечество
Лютъ ще го кълне.

Съ кървавъ ножъ въ дъсна ржка
Турски глави подъ крака —
To е мое все богатство.
И на свѣта имотство.
